

Sygnatura akt VI Ka 504/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 września 2014 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

Sędziowie SSO Krzysztof Ficek

SSO Marcin Schoenborn

Protokolant Natalia Skalik-Paś

przy udziale Marka Dutkowskiego

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2014 r.

sprawy **M. M., syna J. i B.**

ur. (...) w R.

oskarżonego z art. 270§1 kk, art. 272 kk i art. 273 kk w zw. z art. 12 kk przy zast. art. 11§2 kk, art. 56§2 kks w zw. z art. 6§2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 19 marca 2014 r. sygnatura akt VII K 832/13

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 4 jako podstawę orzeczenia wobec oskarżonego kary grzywny przyjmuje art. 33 § 2 kk,

- w punkcie 5 wskazuje, iż przepadek korzyści uzyskanej z przestępstwa orzeczony został w związku z popełnieniem przez oskarżonego przestępstw przypisanych w punkcie 1;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

sygn. akt VI Ka 504/14

UZASADNIENIE

M. M. oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 15 listopada 2007 roku do 22 listopada 2007 roku w Z., R., G. I s., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się sfałszowaną umową zakupu za kwotę 2.400 euro na terenie Niemiec samochodu marki B. (...) o nr VIN (...) z dnia 15 listopada 2007 roku, dokonał szeregu wyłudzeń oświadczenia nieprawdy w dokumentach, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariuszy publicznych upoważnionych do wystawienia dokumentów, co do faktów, iż jest właścicielem ww. pojazdu oraz, iż pojazd ten sprowadził z Niemiec, jak i co do wartości pojazdu, a także należnych podatków i tak działając w ww. sposób:

- w dniu 20 listopada 2007 roku w Urzędzie Skarbowym w Z. uzyskał zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towaru z tytułu nabycia środka transportu (VAT 25);

- w dniu 20 listopada 2007 roku w Urzędzie Celnym w R. Oddział Celny w G. uzyskał dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego w nabyciu wewnątrz wspólnotowym, gdzie deklarowana wartość pojazdu wynosiła 8.796 zł,

- w dniu 22 listopada 2007 roku w Urzędzie miejskim w Z. na podstawie ww. dokumentacji uzyskał decyzję o czasowej rejestracji pojazdu o nr rej. (...),

- w dniu 22 listopada 2007 roku F.U.H. (...)C(...) z/s w S. zawarł umowę komisową wymienionego samochodu, gdzie deklarowana wartość pojazdu wynosiła 148.000 zł,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 272 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k.

II. w okresie od 15 listopada 2007 roku do 22 listopada 2007 roku w Z., R., G. i S. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności złożył w dniu 19 listopada 2007 roku Urzędowi Skarbowemu w Z. „Wniosek o wydanie zaświadczenia potwierdzającego brak obowiązku uiszczenia podatku od towarów i usług z tytułu przywozu z innego państwa członkowskiego środka transportu” (VAT 24) i w dniu 20 listopada 2007 roku uzyskał zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towaru z tytułu nabycia środka transportu (VAT 25) oraz w dniu 19 listopada 2007 roku złożył Urzędowi Celnemu w R. Oddział celny w G. – Deklarację uproszczoną nabycia wewnątrzspółnotowego ((...)) oraz umowę zakupu z dnia 15 listopada 2007 roku na terenie Niemiec samochodu marki B. (...) z 2005 roku o nr VIN (...), za kwotę 2.400 euro iw dniu 20 listopada 2007 roku uzyskał Dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego w nabyciu wewnątrzspółnotowym, podając w ww. dokumentach nieprawdę, co do wartości pojazdu oraz podmiotu sprzedającego, a także faktu, że pojazd ten nabył w Niemczech, podczas gdy rzeczywista wartość rynkowa tego pojazdu wynosiła, co najmniej 103.946,70 zł, przez co naraził podatek należny Skarbowi Państwa na uszczuplenie w kwocie nie mniejszej niż 38.919 zł,

tj. o czyn z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

III. w okresie od 8 lutego 2008 roku do 16 lutego 2008 roku w Z., R., G. I s., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, posługując się sfałszowaną umową zakupu za kwotę 3.400 euro na terenie Niemiec samochodu marki (...) o nr VIN (...) z dnia 8 lutego 2008 roku, dokonał szeregu wyłudzeń oświadczenia nieprawdy w dokumentach, poprzez podstępne wprowadzenie w błąd funkcjonariuszy publicznych upoważnionych do wystawienia dokumentów, co do faktów, iż jest właścicielem ww. pojazdu oraz, iż pojazd ten sprowadził z Niemiec, jak i co do wartości pojazdu, a także należnych podatków i tak działając w ww. sposób:

- w dniu 14 lutego 2008 roku w Urzędzie Skarbowym w Z. uzyskał zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towaru z tytułu nabycia środka transportu (VAT 25);

- w dniu 15 lutego 2008 roku w Urzędzie Celnym w R. Oddział Celny w G. uzyskał dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego w nabyciu wewnątrz wspólnotowym, gdzie deklarowana wartość pojazdu wynosiła 12.303 zł,

- w dniu 15 lutego 2008 roku w Urzędzie miejskim w Z. na podstawie ww. dokumentacji uzyskał decyzję o czasowej rejestracji pojazdu o nr rej. (...),

- w dniu 16 lutego 2008 roku F.U.H. (...) C. D. z/s w B. zawarł umowę komisową wymienionego samochodu, gdzie deklarowana wartość pojazdu wynosiła 353.000 zł tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 272 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. Art. 11 § 2 k.k.

IV. w okresie od 8 lutego 2008 roku do 16 lutego 2008 roku w Z., R., G. i S. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności złożył w dniu 19 listopada 2007 roku Urzędowi Skarbowemu w Z. „Wniosek o wydanie zaświadczenia potwierdzającego brak obowiązku uiszczenia podatku od towarów i usług z tytułu przywozu z innego państwa członkowskiego środka transportu” (VAT 24) i w dniu 20 listopada 2007 roku uzyskał zaświadczenie potwierdzające brak obowiązku uiszczenia podatku od towaru z tytułu nabycia środka transportu (VAT 25) oraz w dniu 19 listopada 2007 roku złożył Urzędowi Celnemu w R. Oddział celny w G. – Deklarację uproszczoną nabycia wewnątrz wspólnotowego (...) oraz umowę zakupu z dnia 8 lutego 2008 roku na terenie Niemiec samochodu marki (...) o nr VIN (...), za kwotę 3.400 euro i w dniu 15 lutego 2008 roku uzyskał Dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodu osobowego w nabyciu wewnątrz wspólnotowym, podając w ww. dokumentach nieprawdę, co do wartości pojazdu oraz podmiotu sprzedającego, a także faktu, że pojazd ten nabył w Niemczech, podczas gdy rzeczywista wartość rynkowa tego pojazdu wynosiła, co najmniej 300.000 zł, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno – skarbowych z tytułu podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 39.127 zł;

tj. o czyn z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

Sąd Rejonowy w Zabrze wyrokiem z dnia 19 marca 2014 r. sygn. akt VII K 832/13 uznał M. M. ciągu dwóch przestępstw z art. 270 § 1 k.k. i art. 272 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. i za to skazał go na jedną karę 1 roku pozbawienia wolności, Sąd uznał również M. M. za winnego popełnienia ciągu dwóch przestępstw skarbowych z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za to na skazał go na jedną karę 3 miesięcy ograniczenia wolności poprzez wykonywanie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie.

Wykonanie orzeczonej w punkcie 1 kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 3 lat, na mocy art. 71 § 1 k.k. orzekając wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 20 stawek dziennych ustalając, iż jedna stawka dzienna wyniesie 10 złotych, na mocy art. 45 § 1 k.k. orzekł środek karny w postaci przepadku kwoty 400 złotych tytułem korzyści uzyskanych z przestępstwa.

Apelację wniósł Prokurator zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego, zarzucił obrazę przepisu prawa materialnego a to art. 71 § 1 k.k. wskazując, że podstawą grzywny orzeczonej za przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej winien być art. 33 § 1 i 2 k.k., nadto obrazę przepisów postępowania art. 413 kpk poprzez brak wskazania w związku z popełnieniem, którego z czynów orzeczony został ten środek karny.

Apelujący wniósł o zmianę wyroku w punkcie 4 poprzez wskazanie art. 33 § 1 i 2 k.k. jako podstawy prawnej wymierzenia kary grzywny oraz w punkcie 5 oraz wskazanie, że orzeczenie oparte o przepis art. 45 § 1 k.k. związane jest ze skazaniem za przestępstwa zarzucane w punktach I i III, a przypisane oskarżonemu w punkcie 1.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja Prokuratora prowadzić musiała do zmiany zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskami środka odwoławczego.

Wyrok w niniejszej sprawie zapadł w trybie art. 387 kpk. Sposób procedowania Sądu I instancji, ocena zgromadzonych dowodów, poczynione w oparciu o nie ustalenia faktyczne, a także ocena zachowania oskarżonego w zakresie wyczerpania przez niego znamion zarzucanego mu czynu, nie budzą zastrzeżeń. Stanowisko wyrażone w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, w tym w zakresie zastosowanych kar, środka probacyjnego oraz środka karnego również należy zaakceptować.

Rację ma apelujący, że grzywna orzeczona niewątpliwie w związku z popełnieniem przez oskarżonego ciągu przestępstw z art. 270 § 1 k.k. i art. 272 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. orzeczona być powinna na podstawie art. 33 § 2 kk. Sąd odwoławczy uznaje, iż wystarczające jest powołanie tego przepisu. Wprawdzie kwalifikacja prawna czynów przypisanych oskarżonemu nie wskazuje na to wprost, ale zarówno ich opis, jak i ustalenia faktyczne oparte również o wyjaśnienia oskarżonego nie pozostawiają wątpliwości, że każdorazowo działał on w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.

Podobnie w wypadku orzeczenia środka karnego przepadku korzyści majątkowej osiągniętej z przestępstwa opartego o przepis art. 45 § 1 kk konieczne jest wskazanie w wypadku skazania za kilka czynów zabronionych, w związku z którym przestępstwem został orzeczony. Oskarżony korzyść majątkową uzyskał również z czynów kwalifikowanych z art. 270 § 1 k.k. i art. 272 k.k. i art. 273 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przy zast. art. 11 § 2 k.k. , a zatem przypisanych w punkcie 1 zaskarżonego wyroku, dlatego zmiana w tym zakresie była konieczna.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 4 jako podstawę orzeczenia wobec oskarżonego kary grzywny przyjmując art. 33 § 2 kk, a w punkcie 5 wskazując, iż przepadek korzyści uzyskanej z przestępstwa orzeczony został w związku z popełnieniem przez oskarżonego przestępstw przypisanych w punkcie 1.

W pozostałym zakresie Sąd odwoławczy utrzymał wyrok w mocy, zwalniając oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, albowiem wymagają tego względy słuszności.